

La recette de la Bonne nouvelle

Par John D. Amos
des soixante-dix

Az örömhír receptje

John D. Amos elder
a Hetvenektől

Conférence générale d'octobre 2025

Comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Si vous avez déjà visité l'État d'où je viens, la Louisiane, vous connaissez probablement beaucoup de nos délicieux plats : le gumbo, le jambalaya, l'étouffée et bien d'autres.

De temps en temps, je me sens assez courageux pour préparer l'un de ces plats savoureux. La dernière étape implicite de chaque recette, après avoir mélangé tous les ingrédients et suivi toutes les instructions, consiste à goûter une dernière fois afin de vérifier qu'il ne manque rien. En général, à ce stade, j'entends les grands chefs cuisiniers créoles me chuchoter à l'oreille : « Rajoute encore de l'assaisonnement spécial Tony ! » L'assaisonnement spécial Tony est un mélange d'épices créole de ma ville natale, Opelousas, en Louisiane. Il sert souvent d'« ingrédient secret » pour rectifier les erreurs commises lors de la préparation de la recette.

Mon épouse, Michelle, et moi avons eu l'honneur de servir en tant que dirigeants de mission en Louisiane. Lors de la dernière soirée de nos missionnaires au foyer de la mission, avant qu'ils ne retournent auprès de leur famille, nous avions pour tradition de leur apprendre à cuisiner la recette spéciale du jambalaya de Michelle. En plus de leur témoignage de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ, nos missionnaires quittaient la mission avec un goût pour la cuisine.

Il y a quelques mois, je parcourais la page « Médias de l'Évangile » quand j'ai vu un lien vers une série de courtes vidéos intitulée Conversations sur le rétablissement avec Russell M. Nelson. Le titre d'une des vidéos de la série a retenu

Mit jelenthet még többet adni Jézus Krisztusból az életünkhöz?

Ha már jártatok valaha az én Louisiana államomban, valószínűleg ismeritek számos finom ételünket – úgy mint a gumbót, a jambalayát, az étouffée-t, és még sorolhatnám.

Időről időre azon kapom magam, hogy elég bátorságot érzek e finom receptek egyikének az elkészítéséhez. Az összes hozzávaló összekeverését és a részletes utasításokat követő, a receptben nem említett utolsó lépés a végső kóstolás, hogy lássuk, hiányzik-e az ételből valami. Ezen a ponton szinte hallom, ahogy a kreol szakács-hírességek a fülembé suttojják: Tegyel bele még több Tony's-t! A Tony's egy kreol fűszerkeverék, amelyet a szülővárosomban, a louisianai Opelousasban készítenek. Gyakran használják titkos hozzávalóként, hogy ellensúlyozzák a recept követése során elkövetett bakikat.

Feleségemmel, Michelle-lel együtt abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy Louisianában szolgálhattunk misszióvezetőkként. Hagyományunk volt, hogy a családjukhoz való visszatérésük előtt a misszióházban töltött utolsó estén megtanítjuk a misszionáriusoknak, hogyan készítsék el a feleségem különleges jambalaya receptjét. A Jézus Krisztus visszaállított evangéliumáról való bizonyosságuk mellett misszionáriusaink a receptek iránti megbecsüléssel hagyták el a missziót.

Néhány hónappal ezelőtt az Egyházi Média-akönyvtárát böngészve észrevettem egy hivatkozást a Visszaállítási beszélgetések Russell M. Nelson elnökkel címet viselő, rövid videókból álló gyűjteményhez. A felsorolásban szereplő videók

mon attention et m'a fait sourire. La vidéo s'intitulait « Les Écritures sont les recettes de Dieu pour une vie heureuse ». J'ai immédiatement cliqué sur la vidéo et regardé le président Nelson enseigner à un groupe d'enfants de la Primaire un message simple et puissant sur la façon d'être heureux. Il a dit : « Si vous faites un gâteau, vous suivez la recette, n'est-ce pas ? Et vous obtenez un bon résultat à chaque fois, non ? »

Il a poursuivi en évoquant son 95^{anniversaire} qui approchait : « Les gens me demandent souvent : 'Qu'est-ce que vous mangez ? Quel est votre secret ?' » Ce à quoi il a répondu : « Le secret, ce sont les Écritures. Lisez-les et mettez en application les principes qu'elles contiennent. »

Voilà, le secret d'une vie heureuse est simple : il suffit de suivre la recette que Dieu nous donne dans les Écritures. C'est ce que j'appelle la « recette de la Bonne nouvelle ».

Que faire si quelque chose ne se passe pas comme prévu en suivant la recette ? Eh bien, dans la recette de la Bonne nouvelle, il y a un « ingrédient secret » qui garantit qu'à la fin, ce sera toujours une réussite. La réponse, c'est toujours Jésus-Christ.

Nous traversons tous des moments où nous doutons de la qualité de nos ingrédients, où nous avons du mal à suivre les instructions, où nous passons trop vite à l'étape suivante, où quelque chose que nous ne maîtrisons pas se produit, etc.

Comment y remédier ? Il suffit d'ajouter davantage d'actions qui invitent Jésus-Christ à faire partie de notre vie.

Concrètement, comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Lorsque j'étais président de mission, toutes les six semaines j'avais le plaisir de m'entretenir avec chacun de nos jeunes missionnaires. Pendant ces entretiens individuels, les missionnaires demandaient souvent conseil sur la façon d'améliorer l'efficacité de leur équipe.

Un jour, un missionnaire est arrivé pour son entretien individuel et s'est assis. J'ai immédiatement vu, à son attitude, que quelque chose le tracassait profondément. Je lui ai demandé : « Frère, de quoi aimeriez-vous que nous parlions aujourd'hui ? » Il m'a alors décrit les difficultés qu'il rencontrait avec son collègue et la façon

egyikének a címe felkeltette a figyelmemet és mosolyra készített. Így hangzik: A szentírások receptek Istentől a boldog élethez [Scriptures Are God's Recipes for Happy Living]. Azon nyomban rákattintottam erre a kétperces videóra, és megnéztem, ahogy Nelson elnök egy egyszerű és erőteljes üzenetet tanít elemis gyermekek egy csoportjának arról, hogy miképpen lehetünk boldogok. Így tanított: „Amikor tortát sütünk, akkor követjük az utasításokat, ugye? És minden alkalommal finom lesz az eredmény, igaz?”

Majd azzal folytatta, hogy hamarosan 95 éves lesz, és az emberek azt kérdezték tőle, hogy mit szokott enni, mi a titka. Válasza így hangzott: „A titkot úgy hívják: szentírások. Elolvashatjátok és kipróbálhatjátok őket.”

Nos hát, erről van szó. A boldog élet egyszerű titka abban rejlik, hogy csak követjük Isten receptjét, ahogyan az a szentírásokban részletesen le van írva. Én az örömhír receptjének hívom.

Mit teszel, amikor valami balul sült el a recept követése során? Nos, az örömhír receptjének szerves része a „titkos hozzávaló”, biztosítékként arra, hogy a végére mindig sikerrel járj. A válasz pedig mindig Jézus Krisztus.

Azt hiszem, mindannyiunknak vannak pillanatai, amikor úgy érezzük, hogy nem elég jók a hozzávalóink, vagy küszködünk az útmutatások követésével, esetleg rossz sorrendben végzünk valamit, vagy olyasmi történik, amire nincs ráhatásunk és így tovább.

Mi a megoldás? Egyszerűen még többet kell hozzáadnunk abból, ami meghívja Jézus Krisztust az életünkbe.

Nos, mit jelenthet még többet adni Jézus Krisztusból az életünkhöz?

Amikor misszióelnökként szolgáltam, abban az örömben volt részem, hogy hathetente személyesen találkozhattam minden egyes fiatal misszionáriusunkkal. A négyszemközti találkozók során a misszionáriusok gyakran kértek útmutatást arra vonatkozóan, hogy miként javíthatnának a társukkal való együttműködés eredményességén.

Egy alkalommal egy misszionárius bejött a személyes interjújára, és helyet foglalt. A testbeszéde alapján tudtam, hogy valami nagyon nyomja a lelkét. Megkérdeztem: „Elder, miről szeretnél ma beszélgetni?” Ezután elmesélte, milyen kihívásokkal szembesül a társával kapcsolatban, és hogy ez miként befolyásolja, hogy

dont cela affectait leur travail missionnaire. Les larmes aux yeux, il m'a regardé et m'a demandé : « Président, que dois-je faire ? »

À ce moment-là, je ne savais honnêtement pas quoi répondre. Après un instant, je lui ai demandé s'il était d'accord pour que nous nous mettions à genoux et priions ensemble afin d'être guidés par le Saint-Esprit. Il a accepté, et nous nous sommes agenouillés pour prier et recevoir l'inspiration.

Après la prière, nous sommes restés à genoux un petit moment, puis nous sommes retournés nous asseoir face à face. Je lui ai demandé si nous pouvions lire ensemble un passage des Écritures. En ouvrant les Écritures, je me suis arrêté et je lui ai dit : « Frère, pendant que nous lisons ce verset, posez-vous la question suivante : 'Si je mets en pratique ces vertus, cela améliorera-t-il ma relation avec mon collègue et notre travail missionnaire ?' »

Nous avons ensuite lu Moroni 7:45 à haute voix : « Et la charité est patiente, et est pleine de bonté, et n'est pas envieuse, et ne s'enfle pas d'orgueil, ne cherche pas son intérêt, ne s'irrite pas, ne soupçonne pas le mal, et ne se réjouit pas de l'injustice, mais se réjouit de la vérité, excuse tout, croit tout, espère tout, supporte tout. »

Le missionnaire m'a alors regardé, les larmes aux yeux, et a dit : « Oui, président, mais ce n'est pas facile à faire. » J'ai acquiescé, puis je lui ai rappelé qu'il était un fils de Dieu, doté du potentiel divin d'y parvenir, avec l'aide du Seigneur.

Nous avons ensuite brièvement parlé de la parabole de la pente enseignée par Clark G. Gilbert, des soixante-dix. Cette parabole nous rappelle que nous devons commencer là où nous en sommes et, avec le Seigneur, avancer dans la bonne direction, c'est-à-dire vers les cieux. Je voyais qu'il se sentait encore un peu dépassé parce qu'il allait devoir faire, alors je lui ai demandé d'expliquer l'Écriture qui dit : « C'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. » Il a alors expliqué le concept selon lequel, lorsque nous accomplissons des choses petites et simples, de grandes choses peuvent se produire. Je lui ai demandé de réfléchir et de trouver deux petites choses simples qu'il pourrait faire pour faire preuve de gentillesse envers son collègue.

Après quelques instants, il m'a fait part de ses idées. Je l'ai ensuite invité à prendre une minute

mennyire képesek misszionáriusi munkát végezni. Könnyes szemmel rám nézett, és megkérdezte: „Amos elnök, mit kellene tennem?”

Őszintén szólva nem tudtam, mit feleljek az adott helyzetben. Egy röpké pillanat múltán megkérdeztem tőle, nem bánná-e, ha együtt letérdelnénk imádkozni a Lélek útmutatásáért. Beleegyezett, és letérdeltünk, hogy sugalmazásért imádkozzunk.

Az ima után egy rövid ideig még térdeltünk, majd visszaültünk a székre egymással szemben. Megkérdeztem, hogy elolvashatnánk-e együtt egy szentírást. Amint kinyitottuk a szentírásainkat, szünetet tartottam, majd ezt mondtam neki: „Elder, miközben ezt a szentírást olvasuk, tedd fel magadnak a következő kérdést: Ha elsajátítom e tulajdonságokat, akkor attól javulni fog-e a társammal a kapcsolatunk és a misszionáriusi munkánk?”

Majd fellapoztuk és felolvastuk a Moróni 7:45-öt: „És a jószívűség hosszan tűrő és kedves, és nem irigykedik, és nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát, nem könnyű felingerelni, nem gondol gonoszságra, és nem örvend a gonoszságnak, hanem az igazságnak örvend, minden dolgot elbír, minden dologban hisz, minden dolgot remél és minden dolgot elvisel.”

Az elder ekkor könnyes szemmel rám nézett, és ezt mondta: „Igen, elnök úr, de ezt nehéz megtenni.” Egyetértettem vele, és emlékeztettem rá, hogy ő Isten fia, aki azzal az isteni lehetőséggel bír, hogy ezt megtegye az Úrral együtt.

Ezután röviden beszélgettünk a meredekségről szóló példázatról, amelyről Clark G. Gilbert elder tanított a Hetvenektől, és ami arra emlékeztetett minket, hogy onnét kell indulnunk, ahol éppen vagyunk, majd az Úrral együtt kell haladnunk előre és felfelé a helyes irányba. Láthatóan még mindig kissé nyomasztották az ezt követő lépések, ezért megkértem, mondja el, mit jelent számára a szentírásban az, hogy „kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagy dolgokat”. Ezután körülírta az elképzelést, miszerint a kis és egyszerű dolgok megtétele nagy dolgokat eredményezhet. Megkértem, szánjon egy percet arra, hogy meghatároz két olyan kis és egyszerű dolgot, amelyet megtehet, hogy kedves legyen a társához.

Néhány pillanattal később megosztotta a gondolatait. Aztán megkértem, szánjon egy

pour trouver deux petites choses simples qui lui permettraient de faire preuve de patience envers son collègue. Il m'a fait part de ses idées presque immédiatement. Il était évident qu'il y avait déjà réfléchi avant notre entretien. Je l'ai invité à présenter ces deux idées à Dieu par la prière, et à demander confirmation, conseils et inspiration pour mettre ce plan en œuvre avec une intention réelle. Il a accepté. Pour conclure, je lui ai demandé de me tenir au courant de ses progrès dans sa lettre hebdomadaire.

Au cours des semaines suivantes, j'ai constaté dans ses lettres que la situation s'améliorait. Je pouvais non seulement voir cette amélioration dans ses lettres, mais également dans celles de son collègue. Lors de notre entretien suivant, son attitude et son état d'esprit étaient complètement différents. C'était le jour et la nuit. Je lui ai demandé : « Alors, frère, est-il vrai que 'la charité ne périt jamais' ? » Avec un grand sourire, il a répondu : « Oui, et c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. »

Quand vous suivez la recette de la Bonne nouvelle pour une vie heureuse, souvenez-vous de ce que le président Nelson a enseigné : « Quels que soient vos problèmes ou vos questions, la réponse se trouve toujours dans la vie et les enseignements de Jésus-Christ. Apprenez-en davantage sur son expiation, son amour, sa miséricorde, sa doctrine et son Évangile rétabli de guérison et de progression. Tournez-vous vers lui ! Suivez-le ! »

Lorsque vous avez besoin de « l'écouter » et de savoir comment inviter Jésus-Christ à faire partie de votre vie, pensez à suivre les étapes que le président Nelson nous a enseignées concernant la révélation personnelle :

« Trouvez un endroit tranquille où vous rendre régulièrement. Humiliez-vous devant Dieu. Épanchez votre cœur à votre Père céleste. Tournez-vous vers lui pour trouver des réponses et du réconfort.

« Priez au nom de Jésus-Christ pour vos soucis, vos craintes, vos faiblesses, oui, pour les aspirations mêmes de votre cœur. Et ensuite, écoutez ! Notez les pensées qui vous viennent à l'esprit. Notez vos sentiments et faites ce que vous vous sentez poussés à faire. En répétant ce processus jour après jour, mois après mois, année après année, vous 'progresserez dans le principe de la révélation.' »

Je sais que Jésus-Christ est notre Sauveur et

percet arra, hogy találjon két kis és egyszerű dolgot, amelyet megtehet, hogy türelmes legyen a társával. Szinte azonnal megosztotta két gondolatát. Világosan látszott, hogy már a beszélgetésünk előtt elgondolkodott ezen. Megkértem, imádkozzon Istenhez e pár dologgal kapcsolatban, és kérjen megerősítést, útmutatást és sugalmazást arra vonatkozóan, hogy miként valósítsa meg a tervét igaz szándékkal. Beleegyezett. A beszélgetésünk végén megkértem, hogy a heti leveleiben röviden tájékoztasson a fejleményekről.

A következő néhány hét folyamán a heti leveleiből láttam, hogy javulnak a dolgok. Nemcsak az öheti leveleiből láttam ezt a fejlődést, hanem a társa leveleiből is. A következő négy szemközti interjúkon ég és föld volt a különbség az arckifejezésében és a lelkületében. Megkérdeztem tőle: „Nos, elder, igaz, hogy a jószívűség soha el nem múlik?” Széles mosollyal felelt: „Igen, és kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagy dolgokat.”

Miközben követjük az örömhír receptjét a boldog élethez, emlékezzünk Nelson elnök tanítására: „Bármilyen kérdéseitek vagy gondjaitok legyenek is, a válasz mindig Jézus Krisztus életében és tanításaiban található meg. Tudjatok meg többet az Ő engeszteléséről, szeretetéről, irgalmáról, tanáról és visszaállított evangéliumáról, melyet a gyógyulás és a fejlődés jellemez. Forduljatok Őhöz! Kövessétek Őt!”

Amikor hallanunk kell Őt, vagy tudnunk, miképpen hívjuk meg Jézus Krisztust az életünkbe, akkor követhetjük azokat a lépéseket, amelyekről Nelson elnök tanított nekünk a személyes kinyilatkoztatással kapcsolatban:

„Keressetek egy csendes helyet, ahová rendszeresen elvonulhattok! Alázkodjatok meg Isten előtt! Öntsétek ki szíveteket Mennyei Atyátoknak! Forduljatok Őhöz válaszokért és vigasért!”

Jézus Krisztus nevében imádkozzatok az aggodalmaitok, a félelmeitek, a gyengeségeitek – igen, szívetek hő vágyai felől! Aztán pedig figyeljétek! Írjátok le az elmétekbe érkező gondolatokat! Jegyezzétek fel az érzéseiteket, és hajtsátok végre a tetteket, melyekre késztetést éreztek! Ezt a folyamatot napról napra, hónapról hónapra, évről évre ismételve »belenőhetnek a kinyilatkoztatás tantételébe«.

Bizonyságot teszem, hogy Jézus Krisztus a

Rédempteur. Il a « accompli tout ce dont nous avons besoin pour retourner auprès de [notre] Père céleste ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Szabadítónk és a Megváltónk. Ő mindent véghez vitt, amire szükségünk van ahhoz, hogy visszatérhessünk Mennyei Atyánkhoz. Jézus Krisztus nevében, ámen.